

PROJECTE PRAT SOLIDARI



“Escola i salut a Madagascar, un país llunyà una realitat propera”

Aquest any 2014, la **Comissió del Prat Solidari del Prat de Llobregat ha escollit** com a projecte al que es donarà suport, el del Centre Educatiu Mandrosoa de **YAMUNA**, “**Escola i salut a Madagascar**”. Així, les entitats de cooperació internacional del Prat de Llobregat dedicaran una part dels seus esforços pels nens i nenes de **YAMUNA**, com l’any 2013 es va fer pel projecte “*Tarbias, un àpat diari a escoles bressol dels camps de refugiats saharauis*”; però la implicació dels pratencs i pratencas va més enllà, doncs molts voluntaris, moltes entitats del Prat de Llobregat que habitualment tenen com a eix vertebrador de les seves accions les persones de la seva ciutat, sumen esforços per la infància més desfavorida, que no coneixen, que viu **en un país llunyà, amb una realitat propera** a la nostra en aquest moments.

Durant tot l’any es van fer diverses activitats organitzades per les diferents entitats, on es recapten fons pel projecte del Prat Solidari. La primera acció va ser el **sopar solidari del dia 7 de juny**, al Centre Sant Jordi – Ribera Baixa, on ens vàrem reunir unes 150 persones. El menjar boníssim, fruit de la col·laboració de diferents restaurants del Prat, amb quasi 30 voluntaris sempre somrients i atents, amb l’orquestra que convidava a moure’s.



Després va venir la **Festa del Prat Solidari i del Comerç Just, el 14 de juny**. Ens vàrem reunir dotze entitats, per fer difusió dels projectes i venda de productes de comerç just. Tota la jornada hi va haver activitats: concert de gospel, taller de dansa oriental, batucada, espectacle de circ, Diables del Prat, entre altres, a més **l’Andreu Buenafuente** va visitar totes les entitats i va presentar el projecte del Prat Solidari “*Escola i Salut a Madagascar*”.

Programa d’escolarització de nenes a l’Índia: NOVETATS

L’escola **Khanna High School for girls**, on estudien les nenes apadrinades per **YAMUNA** s’ha consolidat al llarg dels anys, ha guanyat prestigi i per això, el govern ha autoritzat els estudis superiors en infermeria. Caldrà adaptar les infraestructures per tal de donar cabuda a aquesta formació.

Gràcies a tots els padrins i padrines per contribuir a un futur millor per aquestes nenes!



CENTRE EDUCATIU

Premis a l’excel·lència



De les moltes coses positives que ens han deixat el Manel i la Diana en el seu pas per **YAMUNA-Madagascar**, volem destacar avui, els “**premis a l’excel·lència**”. Dit així podria semblar una cosa relativament habitual, fins i tot evident! però no ho és gens ni mica, encara menys a Madagascar...i encara menys quan no ens limitem només, a felicitar pels resultats acadèmics. El valor afegit que tenen aquests premis en el nostre **Centre Educatiu**, és que l’excel·lència no només és acadèmica, pot ser de tot tipus però el que és més important el 100% dels nens i nenes en tenen una i per tant, tots han de rebre un premi al llarg de l’any. Premi al companyerisme, premi al bon comportament, premi a les dots esportives, premi a la creativitat, al dibuix, etc. Tots els nens tenen una excel·lència...només cal que algú la sàpiga veure!! **En la foto la Nadia, en Tojo, l’Edmine i en Parfait reben els seus certificats per bona conducta.**

AJUDA’NS ...amb un altre soci! SENSE RECURSOS NO HI HA FUTUR!

YAMUNA compta amb un equip local potent, el suport dels voluntaris i voluntàries, l’empenta i la il·lusió de l’equip a Catalunya, però res no és possible sense els recursos econòmics.

Per això, volem agrair la fidelitat de tots els socis i col·laboradors i demanar-vos que cadascun de vosaltres pugui aconseguir un altre soci.
Gràcies per recolzar els projectes a l’Índia i a Madagascar!

Equip de Yamuna

GRÀCIES a tots!

Publicació semestral per a socis i col·laboradors de Yamuna

Per qui repiquen les campanes?

Ella va arribar al Centre d’Acollida el 2005, tenia 11 anys.

Venia amb els seus quatre germans, ella era la gran. La mare havia mort feia un any i el pare vivia en condicions molt precàries i es va veure desbordat criant sol els cinc fills. Són dels primers nens que va viure al centre d’acollida, han crescut a **YAMUNA** i ella ara està fent pràctiques al parvulari del **Centre Educatiu**. És una noia tímida i educada, que gaudeix molt amb la feina que està fent. Ha estat molt col·laboradora tots aquests anys. Li tenim una estima molt especial.

Ella va venir amb la mare i tres germans petits l’any 2007. Entraven al programa de famílies. Venien de deu anys de viure al carrer. De fet la mare ens va demanar que reclaméssim la custòdia provisional d’aquest fill que en aquell moment estava intern en un reformatori per haver robat menjar, aleshores tenia 13 anys. Ha aconseguit obtenir el **CEPE** (Certificat d’estudis obligatoris) amb moltíssim esforç per part seva i gran dedicació d’un mestre de **YAMUNA** entregat i persistent.

Després va seguir cursos de formació professional. Ara estem mirant d’ajudar-lo a muntar un petit taller de tractament de cuir. És tímida i sensible, se’ns fa difícil imaginar com devia patir aquell any d’internament.



Foto Jordi Oliver

Tant l’un com l’altre, des de l’any passat ja no viuen al Centre d’Acollida. S’han traslladat amb els majors d’edat a la **CITÉ de YAMUNA** que estan repartits en dues cases, quatre nois per una banda i cinc noies per l’altra. Cadascú segueix els seus estudis, nosaltres els seguim d’a prop.

La gran notícia ha estat, que es volen casar!!! Després del shock de primer moment, (ens hem envellit de cop!) ens ha fet moltíssima il·lusió. Ens ha recordat com n’és de capritxós l’atzar de la vida... la seva, la de tots dos, en un moment donat va fer un tomb de 180 graus... per portar-los on són ara. **Els hi desitgem el millor!**

UN PETIT HOMENATGE...

Narindra va arribar a YAMUNA derivada d'una ONG que treballa amb nens i nenes sense llar. Tenia 16 anys recent complerts. No havia estat mai escolaritzada. Orfe de mare i degut a la mala relació amb el pare i la seva nova parella, portava dos anys vivint al carrer. Era una jove dura i agressiva, tenia una cicatriu que li creuava la galta. No reia mai, la seva mirada era inquietant, desconfiada.

Semblava una vella i encara era una nena. La seva adaptació a la vida del centre d'acollida va ser lenta, sempre estava a la defensiva i no feia amics. Va trigar mesos en somriure. Mica en mica s'hi va anar trobant bé i es va anar relaxant. Es va aconseguir que seguís un curs d'alfabetització i quan menys ens ho esperàvem ens va comunicar que tenia un company i que volia prendre mesures anticonceptives. Era Nadal. Va quedar amb la infermera de YAMUNA per anar al ginecòleg després de festes, no es va arribar a temps, ja estava embarassada.

Se la va incorporar al programa d'inserció laboral de dones, es va instal·lar en un dels habitatges que ocupen les mares derivades d'altres ONG. Va entrar a la secció de costura de la cooperativa. Recent complerts els 18 anys va tenir la criatura. Va assumir el paper de mare ràpidament. S'ocupava molt bé de la nena, i es prenia seriosament la feina. Reia, cantava...se la veia molt feliç.

Provablement el vincle que havia creat amb la seva filla li permetia reconciliar-se amb la vida i amb la seva traumàtica infància. Contra tot pronòstic exercia de mare de manera eficient. La petita va assistir primer a la llar d'infants i després al parvulari de YAMUNA. Narindra va conèixer un noi. Fins llavors, no li havíem conegut cap parella, ni tant sols el pare de la nena. Aquest xicot, semblava prou implicat amb ella, amb la nena i la casa.

Un dia mentre la Narindra havia anat a buscar aigua, la nena es va quedar sola amb el seu company com tantes altres vegades. Aquest cop, encara no se sap el perquè, el noi la va apallissar...fins a matar-la. Va fugir, però una veïna que havia vist l'escena ens va advertir del que havia passat. El cos de la nena n'era una prova explícita.

Va ser un cop duríssim per a tots plegats.

Narindra va perdre el somriure i va quedar catatònica, amb la mirada perduda. Gairebé no va plorar, crec que plorar ja feia anys que no formava part del seu registre d'emocions. Era una ànima en pena, sense esma, tenia la mirada d'una nena petita perduda en uns grans magatzems. Ens va costar molt convèncer-la de que el denunciés, la resta de dones de la cooperativa la van encoratjar a fer-ho i YAMUNA va costejar tot el procés, perquè sola no ho hauria pogut afrontar, ni psicològicament ni econòmicament, .

El xicot va ingressar en una presó d'alta seguretat a les afores de Tana. La nena ja no tornarà, però al menys...ell tampoc.

Quan busco fotos dels projectes i trobo casualment fotos de la petita Tsiky se'm regira l'estómac. Que aquest recordatori sigui un petit homenatge per a totes dues.

(Els noms són ficcionats, malauradament la història no)

Les xifres mostren que la violència de gènere a Madagascar és una qüestió de drets humans i salut pública. Segons estudis del govern malgaix i les Nacions Unides, un 20% de les dones serien víctimes d'abusos comesos per la seva parella. Segons l'enquesta demogràfica i de salut EDSMD IV, un 35% de les dones de 15 a 24 anys i un 28% de les de 45 a 49 anys, creu que l'home té dret a pegar la seva parella.

Mireia Trias i Trueta
Responsable de Projectes

Gala Benèfica 2014

Ja tenim data per a la 3a GALA BENÈFICA amb l'Andreu Buenafuente i la Sílvia Abril, serà el proper 30 de Novembre al Teatre BARTS de Barcelona.

Reserveu-vos el dia, us mantindrem informats.

Guanyadors del sorteig d'un viatge - Gala 2013

Estimats lectors,

Som l'Arnau i la Laia de Barcelona que el passat 29 de març vam tenir l'oportunitat, gràcies a YAMUNA i a l'agència de viatges YOONUDIAM, de viatjar a Madagascar. Allà ens van rebre el Manel i la Diana, dos voluntaris que han estat durant 10 mesos participant amb els projectes de YAMUNA en aquest país. Vam visitar els projectes amb ells, ens van dur al Centre Educatiu on vam veure com els nens i nenes aprenen a l'escola gràcies a les educadores i vam fer un taller de braçalets i anells amb ells. També els hi vam portar material escolar des de Barcelona perquè les mestres i els alumnes disposin de més recursos per obtenir un bon ensenyament-aprenentatge. Les educadores ens van semblar encantadores a l'hora de fer les classes i el nens i les nenes molt interessats amb el que els hi ensenyen. A cada aula on entràvem ens cantaven cançons i també en vam ballar una, en anglès, ensenyada per la Diana. Pel que fa a la Cooperativa, vam visitar l'equip de dones que treballen cosint roba i les que fan figures de colors amb ràfia. Fan un treball molt elaborat que els costa moltes hores. Volem donar les gràcies a YAMUNA per donar-nos l'oportunitat de conèixer Madagascar i la seva gent. Vam estar molt bé amb la Diana i en Manel, ens van acollir de meravella i ens sentim molt afortunats d'haver guanyat el sorteig del viatge per a dues persones, el dia de la gala de l'Andreu Buenafuente!!

Moltes gràcies, Arnau i Laia.



Allotjar-se en la Maison Tsinjo

Aquest estiu comptem amb una col·laboradora especial a Madagascar, la Natàlia Parra, que hi va passar dos mesos com a voluntària fa dos anys, ara s'hi ha desplaçat 8 mesos com a responsable d'un nou projecte. Hem arreglat el primer pis del Centre d'Acollida, són habitacions amb bany, amb possibilitat de cuina i una sala d'estar molt acollidora, per a poder rebre viatgers responsables i solidaris que vulguin visitar l'ONG. Aquells que vulguin que el seu viatge a Madagascar tingui un prisma diferent poden apropar-se uns dies a YAMUNA. Es podran allotjar a la Maison TSINJO, que a partir d'ara es convertirà en una font de finançament local. Durant l'estada es podran visitar els



projectes i si es vol, col·laborar-hi puntualment. Pel sol fet d'allotjar-se a la Maison Tsinjo ja se'ls hi dona un cop de mà i es coneix una altra realitat. Per més informació consulta la web www.yamuna.org Vacances solidàries.



Foto Jordi Blas

Colònies per als nens i nenes del Tsinjo

El proper mes d'Agost tal i com els hi vam prometre a tots els nens i nenes que teníem acollits al Centre Tsinjo, es retrobaran per passar 10 dies junts. El casal de vacances al Centre Educatiu durarà sis setmanes. Quan aquest acabi el 22 d'agost, rebrem els 60 ex-tsinjo amb l'objectiu de que mantinguin el contacte entre ells i puguin gaudir plegats d'activitats de tots tipus, jocs, esports, focs de camp. A nosaltres ens servirà per poder-hi parlar individualment i en grup i valorar la seva evolució des de que no viuen al Tsinjo. Com ja sabeu, tots aquest nens i nenes reben el nostre suport igualment, molts d'ells estan amb les seves famílies i aquestes, necessiten un ajut regular per a garantir-ne la criança en condicions adequades. Ens emociona profundament tenir l'oportunitat de tornar-los a ajuntar, són com germans... esperem poder-ho fer cada any!